

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Μαγα
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

Υπάρχουν λέξεις αλλά και φράσεις τις οποίες πολλοί από εμάς χρησιμοποιούμε λάθος στην καθημερινή μας ζωή.

Το αστείο είναι πως κατά πάσα πιθανότητα **δεν θα μάθουμε να τις λέμε σωστά** στο άμεσο μέλλον κι όλα αυτά γιατί **η δύναμη της συνήθειας καμιά φορά είναι ισχυρότερη** ακόμα κι από τη διάθεσή μας για μάθηση!

Το άρθρο δεν είναι **οδηγός γραμματικής**, ωστόσο εμείς επιλέξαμε κάποιες από τις πιο συνηθισμένες φράσεις που μας παγιδεύουν και σας τις παρουσιάζουμε. Ας ελπίσουμε πως την επόμενη φορά που θα τις ξεστομίσουμε **θα έχουμε τουλάχιστον σκεφτεί καλύτερα!**
Την ιδέα μας έδωσε το antikleidi.com

«**Χαίρετε!**»

Είναι ευχή. Δηλαδή να χαιρεστε! Γράφεται με έψιλον και όχι «χάιρεται» (ό,τι θυμάται).

«**Κύριε/κυρία/Δεσποινίς**»

Προσφωνούμε πάντα κύριο και κυρία κάποιον που δεν γνωρίζουμε και τον ζητάμε πάντα σαν κύριο ή κυρία στο τηλέφωνο σε τρίτους ακόμα κι αν είναι κολλητός μας και παίζουμε μαζί σφαλιάρες. Το «δώσε μου το Μανώλη λιγάκι» όταν τηλεφωνούμε στην δουλειά του δεν δείχνει οικειότητα, αλλά αγένεια.

Επίσης δεσποινίδες λέμε μόνο τα κορίτσια από 16 χρονών και κάτω. Από 17 χρονών και πάνω όλες οι γυναίκες αποκαλούνται (και είναι) κυρίες.

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

Αντιθέτως, δεν αποκαλούμε ποτέ κύριο τον εαυτό μας!

Λέμε: «Είμαι ο Γιώργος Νταλάρας» και όχι «είμαι ο κύριος Νταλάρας»

Τέλος, δεν αποκαλούμε ποτέ κύριο κάποιον που έχει φύγει από τη ζωή γιατί έχει πάψει να είναι κύριος του εαυτού του.

«Με γεια!»

Ευχή. Δύο λέξεις. Με υγεία και όχι μεγιά

«Εξ απαλώ ν ονύχων»

Το χρησιμοποιούμε λανθασμένα όταν θέλουμε να πούμε ότι κάτι έγινε ή το γνωρίζουμε πολύ επιδερμικά, ξώφαλτσα. Όμως σημαίνει ακριβώς το αντίθετο! Σημαίνει «από τότε που ήμουν μωρό και τα νύχια μου ήταν μαλακά, απαλά» δηλαδή από πάντα, και δείχνει την εξοικείωση με κάτι. Είναι συνώνυμο του “παιδιόθεν” (από παιδί). Αν σας ζορίζει να το θυμάστε, αντικαταστήστε το με το «Σε τα μας τώρα?» Και μια και είπαμε «παιδιόθεν»:

«-θεν»

Όλα αυτά τα επιρρήματα με κατάληξη «θεν» λέγονται σκέτα! Το «θεν» δείχνει κατεύθυνση και σημαίνει “από”. Έτσι είναι πλεονασμός να ξαναβάζουμε το “από”. Δεν λέμε από ανέκαθεν, απλά ανέκαθεν. Ομοίως, λέμε «έμπροσθεν», «όπισθεν», «άνωθεν», «κάτωθεν», «έξωθεν», «δεξιόθεν», «εκατέρωθεν», «πόθεν», «μακρόθεν» αλλά, προσοχή, δεν υπάρχει κοντόθεν! Εκεί αν δεν θέλουμε να πούμε «από κοντά» μπορούμε να κοτσάρουμε το «εκ του σύνεγγυς». Επισημότητες!

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

«Ελαφρά τη καρδιά»

Δηλαδή με ανάλαφρη καρδιά, άνετα, χωρίς να το πολυσκεφτώ. Τσιριμπίμ, τσιριμπόμ.
(Μπορείτε να το χρησιμοποιείτε εκεί που θα βάζατε λανθασμένα το «εξ απαλών ονύχων!»)

«Αβρόχοις ποσί»

Χωρίς να βρέξω τα πόδια μου. Ο λαός μας λέει «αν δε βρέξεις κώλο ψάρι δεν τρως» που σημαίνει ότι πρέπει να εμβαθύνεις σε μια δουλειά για να έχεις αποτέλεσμα και όχι να την κάνεις επιδερμικά.

«Άνοιξε τον Ασκό του Αιόλου»

Το ακούμε συχνά λανθασμένα από τους τηλεπαρουσιαστές, οι οποίοι λένε “τους ασκούς τους Αιόλου”. Ο ασκός του Αιόλου σύμφωνα με τη μυθολογία ήταν ΕΝΑ σακούλι από δέρμα ζώου, που ο Αίολος, ο θεός των ανέμων είχε φυλακίσει μέσα όλους τους αέρηδες. Συνεπώς είναι λάθος να λέμε «άνοιξαν οι ασκοί του Αιόλου» γιατί ήταν μόνο ένα. Όπως και το κουτί της Πανδώρας.

«Υπέρ το δέον»

Και όχι υπέρ του δέοντος! Είναι το δέον (αυτό που πρέπει να γίνει) και κάνουμε κάτι, παραπάνω κι από αυτό.

«Ον ου τύπτει λόγος, ουδέ ράβδος»

Και όχι «εκεί που δεν πέπτει λόγος πέπτει ράβδος». Σημαίνει φυσικά ότι αυτόν που δεν παίρνει από λόγια, ούτε και το ξύλο μπορεί να τον συγκινήσει. Οπότε τσάμπα ο κόπος!

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

«Προπηλακίζω»

Σημαίνει βρίζω χυδαία κάποιον, τον μπινελικώνω. Δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση ότι του επιτίθεμαι σωματικά.

«Επί τούτω»

Και όχι «επι τούτου» «εξεπιτούτου» και άλλα τέτοια χαριτωμένα, που τα λέμε για αστείο και κοντεύουν να ενσωματωθούν στην γλώσσα μας. Ομοίως και το «Επί τω έργω».

«Νους υγιής εν σώματι υγιεί»

Δηλαδή ένα δυνατό μυαλό μέσα σε ένα σώμα που υγιάίνει, που είναι καλά!

«Ζην ή ζειν;»

Από τον καιρό που το «ζη» (η παλιά υποτακτική) έγινε «ζει», συμπαρέσυρε και το απαρέμφατο. Το απαρέμφατο όμως είναι τύπος της αρχαίας ελληνικής, οπότε καλό είναι να το αφήσουμε έτσι όπως ήταν. Άρα:

Στον πατέρα μου χρωστώ το ζην, στο δάσκαλό μου το ευ ζην.

βγάζω τα προς το ζην

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

το ζην επικινδύνως (vivere periculosamente).

«Μέτρον ἄριστον»

Και όχι «παν μέτρον ἄριστο». Σημαίνει ότι είναι καλό να έχουμε μέτρο σε όλα. Βάζοντας όμως μπροστά το «παν» αλλάζει αμέσως το νόημα και σημαίνει «μέτρο να' ναι κι ό,τι να ναι!» Καλό σλόγκαν για μια χούντα. Να τα προσέχουμε αυτά...

Στρατιωτικά παραγγέλματα:

Μερικές εκφράσεις είναι από στρατιωτικά παραγγέλματα και αυτές πάλι τις λέμε ως έχουν, αλλιώς λέμε μπουρδες:

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

Δίνω το «παρώ ν»

Δηλαδή σε μια εκδήλωση, στο αγγελτήριο με κάλεσαν και δήλωσα «παρών». Και όχι δίνω το «παρόν» δηλαδή το ...τώρα!

Με το όπλο «παρά πόδα»

Δηλαδή με το όπλο δίπλα από τον πόδα μου (το ποδαράκι μου). Φυσικά όχι «παρά πόδας». Σημαίνει είμαι σε προσοχή. Και δεν το μπερδεύουμε με το: «κατά πόδας» που σημαίνει παίρνω κάποιον στο κατόπι, τον ακολουθώ, κατά βήμα (και του έχω σπάσει τα νεύρα...)

«Εφ' όπλου λόγχη»

Και όχι «εφ' όπλου λόγχης». Ομοίως, σημαίνει προσαρτώ στο όπλο μου τη λόγχη και είμαι ετοιμοπόλεμος. Βέβαια ίσως θα έπρεπε να εκσυγχρονιστεί αυτή η έκφραση και να λέγεται «με το δάχτυλο στο κουμπί» μια και οι πόλεμοι πλέον είναι πυρηνικοί

«Έρπειν»

και όχι έρπινγκ. Είναι ομολογουμένως απολαυστικό γιατί οι φαντάροι του κόλλησαν την αγγλική κατάληξη ing (erping) αλλά δεν υπάρχει! Είναι κι αυτό απαρέμφατο του ρήματος έρπω.

«Εκ των ων ουκ άνευ»

Και όχι σκέτο «εκ των ουκ άνευ». Δηλαδή από αυτά που δεν μπορείς να κάνεις χωρίς.

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

«Του λόγου το ασφαλές»

Και όχι το αληθές. Είναι από το απολυτικό των Φώτων (των Θεοφανείων) και δεν του αλλάζουμε τα φώτα!

Δεν έχει □ «που την κεφαλή κλίνη»

Και όχι «κλίνει». Δεν έχει δηλαδή που να γείρει το κεφάλι του να ακουμπήσει. Είναι αυτό που λέμε «δεν έχει μαντήλι να κλάψει!» Είναι από τα Ευαγγέλια κι αυτό και το κρατάμε ως έχει.

Πχ, □ & □ π.Χ.!

Π.Χ. «Προ Χριστού» με κεφαλαίο το Χ.

Π.χ. «Παραδείγματος χάριν», με μικρό το χ.

Μ.Χ. «Μετά Χριστόν» και όχι μετά Χριστού.

Πως αποκαλούμε □ έναν ιερέα;

«Πάτερ Γεώργιε» (κλητική) όταν του απευθύνουμε το λόγο. Πως όμως μιλάμε για κάποιον ιερέα; Τον «πατέρα Γεώργιο» και όχι τον ...πάτερ Γεώργιο. Γράφεται πάντα με μικρό γιατί Πατέρας με κεφαλαίο είναι μόνο ο Θεός.

Ο πατήρ/πατέρας Γεώργιος

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

Του πατρός/πατέρα Γεωργίου

Τω πατρί/(δεν έχουμε πια) Γεωργίω (πως λέμε “την έφαγα στο δόξα πατρί”)

Τον πατέρα/πατέρα Γεώργιο

Ω! πάτερ!/πατέρα Γεώργιε

Επίσης λέμε:

Ο **συνήθης** ύποπτος αλλά το **σύνηθες** φαινόμενο

Ο **ευμεγέθης** κύριος Πάγκαλος αλλά το **ευμέγεθες** πακέτο

Η **αυτάρκης** Κρήτη αλλά το **αύταρκες** νησί

Ο **κακοήθης** άνθρωπος αλλά το **κακόηθες** μελάνωμα (φτου φτου, έξω κι από μακριά)
κλπ. Όμως προσοχή:

Ο **φιλοθεάμων** άνθρωπος και το **φιλοθεάμον** (και όχι φιλοθέαμον) κοινό.

Ώρες και χαιρετούρες

Σταμάτα να το λες λάθος! Φράσεις που ποτέ δεν θα πούμε σωστά.

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Δευτέρα, 30 Δεκέμβριος 2019 10:11 -

Π.μ. «Προ Μεσημβρίας» αλλά μ.μ. «Μετά Μεσημβριαν». (κατά το προ Χριστού / μετά Χριστόν).

Τέλος, από τις 12.01 πμ (προ μεσημβρίας) είναι πρωί και λέμε «καλημέρα!» μέχρι τις 12.00μ (το μεσημέρι). Από τις 12:01 μμ (μετά μεσημβριαν) είναι απόγευμα και λέμε «καλησπέρα!» μέχρι τις 12:00 τα μεσάνυχτα!

Όταν φεύγουμε από κάπου καλό είναι να αποφεύγουμε το «αντίο» γιατί σημαίνει “θα τα πούμε στον άλλο κόσμο” (στο Θεό) και δεν είναι κι ελληνικό! Μπορούμε όμως με άνεση να χρησιμοποιήσουμε το «Εις το επανιδείν!» μια ευχή για να ξαναϊδωθούμε...

***Είπαμε πολλά και σώνει,
ας λαλήσει κι άλλο αηδόνι...***

Το διαβάσαμε και μας άρεσε στο www.penna.gr

<https://www.ekpaideytikos.gr/index.php/arthra/963-stamata-na-to-les-lathos-fraseis-pou-pote-d-en-tha-poyme-sosta>